

Sygn. akt **IC 273/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Alicja Fronczyk
Protokolant:	sekr. sądowy Monika Śpionek

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2016 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa **(...) Bank S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko **Ł. Ł.**

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego Ł. Ł. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 396 415,24 zł (trzysta dziewięćdziesiąt sześć tysięcy czterysta piętnaście złotych i dwadzieścia cztery grosze) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 29 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, odsetkami maksymalnymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty; kwotę 2017,44 zł (dwa tysiące siedemnaście i czterdzieści cztery grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 30 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty; kwotę 5883,97 zł (pięć tysięcy osiemset osiemdziesiąt trzy złote i dziewięćdziesiąt siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 30 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. Zasądza od pozwanego Ł. Ł. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 5054 zł (pięć tysięcy pięćdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. Nakazuje pobrać od pozwanego Ł. Ł. na rzecz Skarbu Państwa - Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 15161,85 zł (piętnaście tysięcy sto sześćdziesiąt jeden złotych i osiemdziesiąt pięć złotych) tytułem uzupełnienia brakujących kosztów sądowych;

IV. Wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IC 273/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 grudnia 2015 roku wniesionym przeciwko Ł. Ł. powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 396 415,24 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego rocznie od dnia 29 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty tytułem niespłaconego kapitału kredytu; kwoty 2 017,44 zł. tytułem odsetek umownych z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty; kwoty 5 883,97 zł. tytułem odsetek umownych z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Jednocześnie powód domagał się zapłaty kosztów procesu w

kwocie 5 054 zł. (k. 19 – 21). W podstawie faktycznej powództwa powód powołał się na niewykonanie przez pozwanego mimo wymagalności umowy ugody z dnia 24 listopada 2014 roku, mocą której strony określiły stan zobowiązań pozwanego wynikających z umowy kredytu hipotecznego z dnia 03 listopada 2011 roku (k. 2-21).

Na rozprawie w dniu 20 maja 2016 roku pozwany Ł. Ł. uznał powództwo w całości (protokół elektroniczny 00:02:54 – 00:05:02; protokół skrócony k. 77).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powód (...) Bank S. A. z siedzibą w W. w dniu 03 lutego 2011 roku zawarł z pozwanym Ł. Ł. umowę kredytu hipotecznego nr (...), zmienioną aneksem z dnia 10 kwietnia 2013 (niesporne, **dowód:** umowa kredytu k. 27 – 39, aneks k.41 – 42). W dniu 24 listopada 2014 roku strony zawarły ugodę do umowy kredytu hipotecznego z dnia 03 lutego 2011 roku, zmienionej Aneksem z dnia 10 kwietnia 2013 roku (**dowód:** ugoda k. 44 – 47v).

Zgodnie z § 1 ust. 3 na dzień podpisania ugody zadłużenie wynikające z umowy kredytu wynosiło 398 387,26 zł; na zadłużenie to składał się kapitał w kwocie 387 387, 26 zł, odsetki umowne w kwocie 201,97 zł, odsetki karne naliczone na dzień 24 listopada 2014 w kwocie 353,35 zł, koszty 140,99 zł.

Zgodnie z § 2 ust. 2 strony dokonały umownej kapitalizacji odsetek umownych w kwocie 201,97 zł, odsetek karnych w kwocie 10 353,35 zł, kosztów w kwocie 140,99 zł i doliczyły je do kwoty kapitału określonej w § 1 ust. 3. Po skapitalizowaniu zadłużenie pozwanego wynosiło 398 083,57 zł. (niesporne).

Zgodnie z § 4 zawartej ugody w przypadku opóźnienia przez dłużnika ze spłatą całości lub części jakiegokolwiek należności wynikającej z ugody, bank uprawniony był do naliczania odsetek karnych od kwoty zadłużenia przeterminowanego w wysokości czterokrotności stopy oprocentowania kredytu lombardowego NBP, które nadzień spisania ugody wynosiło 3 %, tym samym oprocentowanie karne od przeterminowanego zadłużenie wynosiło 12 % w skali roku. Każdorazowa zmiana wysokości stopy kredytu lombardowego NBP powoduje zmianę wysokości oprocentowania zadłużenia przeterminowanego do wysokości czterokrotności nowej stopy kredytu lombardowego NBP. W przypadku gdyby w związku ze zmianą art. 359 § 2 1 k.c. dotyczącego maksymalnej wysokości odsetek wynikających z czynności prawnej, odsetki karne od zadłużenia przeterminowanego określone zgodnie z ugodą przekraczałyby wysokość odsetek maksymalnych, należne są odsetki w wysokości równej odsetkom maksymalnym.

Stosownie do § 5 ust. 1 Ł. Ł. zobowiązał się spłacić zadłużenie o powiększone odsetki w 270 miesięcznych ratach odsetkowo – kapitałowych. Zgodnie z ust. 2 tego artykułu miesięczne raty odsetkowo – kapitałowe płatne były do 20 dnia każdego kolejnego miesiąca, przy czym pierwsza rata miała być płatna do 20 grudnia 2014 roku.

Stosownie do § 7 ust. 2 lit a bank mógł wypowiedzieć ugodę m.in. w przypadku opóźnienia dłużnika z zapłatą w części lub w całości dwóch rat zgodnie z § 5 ugody, po uprzednim wezwaniu do spłaty należności w terminie nie krótszym niż 7 dni (**dowód:** ugoda k. 44 – 47v). W związku z niewywiązywaniem się z postanowień zawartej ugody poprzez brak zapłaty wymagalnych rat powód pismem z dnia 14 października 2015 roku wypowiedział przedmiotową ugodę (okoliczność bezsporna, **dowód:** wypowiedzenie ugody k. 50).

W związku z niewywiązaniem się przez pozwanego z zobowiązań wynikających z zawartej ugody powód pismem z dnia 14 października 2015 roku wypowiedział ugodę i zażądał zwrotu pieniędzy (**dowód:** wypowiedzenie ugody k. 50).

Powyższy stan faktyczny był bezsporny i wynikał z umowy kredytu oraz umowy ugody, których strony nie kwestionowały.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Pozwany Ł. Ł. uznał powództwo w całości.

Stosownie do treści art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 września 1983 roku, III CRN 188/83, OSNC 1984, nr 4, poz. 60).

Sąd jest związany uznaniem powództwa przez pozwanego. Obowiązany jest jednak dokonać oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Wskutek uznania stosownie do art. 224 § 1 k.p.c. przewodniczący zamyka rozprawę i wydaje tzw. wyrok z uznania, uwzględniający powództwo w zakresie objętym uznaniem. Skutkiem uznania powództwa jest pominięcie postępowania dowodowego w zakresie okoliczności objętych uznaniem oraz wydanie wyroku uwzględniającego powództwo w zakresie objętym jego uznaniem.

Mając na uwadze powyższe powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Analizując uznanie powództwa dokonane przez pozwanego przez pryzmat przesłanek wynikających z art. 213 § 2 k.p.c. oraz okoliczności faktycznych przytoczonych w pozwie przez powoda na poparcie zgłoszonego żądania Sąd uznał, że uznanie nie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego ani nie zmierza do obejścia prawa, a tym samym skuteczne i obligujące Sąd do wydania wyroku z uznania.

Stosownie do art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U z 2002.72.665 ze zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Zgodnie z treścią art. 917 k.c. przez ugodę strony czynią sobie wzajemne ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego w tym celu, aby uchylić niepewność co do roszczeń wynikających z tego stosunku lub zapewnić ich wykonanie albo by uchylić spór istniejący lub mogący powstać.

W niniejszej sprawie pozwany nie spłacił kredytu, co uzasadniało wypowiedzenie umowy, a następnie nie wykonał zobowiązań płynących z zawartej przez strony ugody, co z kolei uzasadniało uznanie przez pozwanego powództwa w całości.

Z tego względu w ocenie Sądu należało zasądzić od pozwanego Ł. Ł. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 396 415,24 zł. z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 29 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, odsetkami maksymalnymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty; kwotę 2017,44 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 30 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty; kwotę 5 883,97 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 30 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty (pkt I wyroku).

O odsetkach ustawowych od należności głównych orzeczono zgodnie z żądaniem powoda, tj. od dnia 29 grudnia 2015 roku. Roszczenia odsetkowe mają swe źródło w treści art. 481 § 1 k.c. Zgodnie z treścią art. 482 § 2 zdanie pierwsze k.c. który wszedł w życie w dniu 01 stycznia 2016 roku na podstawie ustawy z dnia 09 października 2015 roku o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 roku poz. 1830), jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych.

Wobec wejścia w życie ww. przepisu w dniu 01 stycznia 2016 roku należało przyjąć, że za okres kończący się w dniu 31 grudnia 2015 r. należą się odsetki ustawowe, a za okres rozpoczynający się w dniu 01 stycznia 2016 r., a kończący w dniu zapłaty świadczenia odsetki ustawowe za opóźnienie.

Rozstrzygnięcie o kosztach natomiast znajduje swoje uzasadnienie w treści art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. Pozwany Ł. Ł. jako strona przegrywająca spór w całości zostały zobowiązany do zwrotu powodowi (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kosztów procesu w kwocie 5 054 zł. tytułem poniesionej przez powoda opłaty sądowej od pozwu (pkt II wyroku).

Na podstawie art. 113 u.k.s.c. w zw. z art. 98 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od pozwanego Ł. Ł. na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 15 161,85 zł. tytułem uzupełnienia brakujących kosztów sądowych w postaci uzupełniającej opłaty sądowej od pozwu (pkt III wyroku).

Wobec uznania powództwa Sąd na podstawie art. 333 § 2 pkt 3 k.p.c. nadał wyrokowi w pkt I rygor natychmiastowej wykonalności (pkt IV wyroku).